

**Ніхто не
слухае**

**Звярніце ўвагу
на асабістыя
гісторыі**

ГЭТАЯ ТАКТЫКА БУДЗЕ
КАРЫСНАЙ ў ВЫПАДКАХ, КАЛІ
ДА ЛЮДЗЕЙ, ПАЦЯРПЕЛЫХ
АД ПЭўНЫХ ПРАБЛЕМ,
НЕ ПРЫСЛУХОўВАЮЦА.
ТАКСАМА ЯНА ДАЗВАЛЯЕ
НАДАць ГЛЫБІНЮ ПРАБЛЕМЕ І
ЗРАБІць ЯЕ ЗРАЗУМЕЛАЙ ДЛЯ
МЭТАВАЙ АўДЫТОРЫІ.

ПРЫКЛАДЫ З ВІДЭАФІЛЬМА

● Women'sNet (ЖаночаяСетка): Гісторыі ў лічбавым фармаце

Жанчыны, якія перажылі гвалт

У гэтым праекце асабісты досвед жанчын, якія перажылі гвалт, пераказваецца пры дапамозе лічбавых тэхналогій: анімацыі, фотаздымкаў, музыкі і відэа. Матэрыял быў распаўсюджаны сярод праваабаронцаў, высокапастаўленых чыноўнікаў, арганізацый, якія займаюцца аказаннем дапамогі.

ВЫКАРЫСТАНЫЯ СРОДКІ: відэакамеры, лічбавая анімацыя, праграмы для рэдагавання відэа, YouTube, blip.tv

СПАСЫЛКІ ДЛЯ ДАДАТКОВАЙ ІНФАРМАЦЫІ:

Лічбавыя гісторыі: <http://www.justassociates.org/digitalstories.htm>

Вэб-сайт: <http://www.womensnet.org.za>

● Blank Noise (Пусты шум)

Жанчыны супраць сэксуальных дамаганняў на вуліцах Індыі

Гэты праект падмае праблему сэксуальных дамаганняў да жанчынаў, спалучаючы аповеды асабістых гісторый з грамадскімі ініцыятывамі. У блогах падчас “блогамарафона” жанчыны распавядаюць свае гісторыі, пасылаючы вопратку, у якую яны былі апранутыя ў той момант, фотаздымкі месцаў, дзе да іх дамагаліся, распавядаюць як яны рэагавалі ў той сітуацыі.

ВЫКАРЫСТАНЫЯ СРОДКІ: Blogspot.com, Facebook, Flickr

СПАСЫЛКІ ДЛЯ ДАДАТКОВАЙ ІНФАРМАЦЫІ:

Блогі: <http://blog.blanknoise.org/>

● Абавязак абараняць: Справядлівасць дзецям-жаўнерам з Рэспублікі Конга

Аджэдзі-Ка ПЕС/Праект Child Soldier i WITNESS

Гэты дакументальны фільм паказвае рэальныя гісторыі з жыцця дзяцей-жаўнераў. Пасля прэзентацыі фільма Міжнародны крымінальны трыбунал выступіў з абвінавачваннем супраць Узброеных сілаў Конга, якія вербавалі ў войска дзяцей.

ВЫКАРЫСТАНЫЯ СРОДКІ:

відэакамеры, праграма для рэдагавання відэа, вэб-сайт

СПАСЫЛКІ ДЛЯ ДАДАТКОВАЙ ІНФАРМАЦЫІ:

Вэб-сайт: <http://www.ajedika.org/>

WOMEN'SNET

BLANK NOISE

WITNESS

СПЛАНУЙ СВАЮ АКЦЫЮ

- У відэафільмах пра жыццё дзяцей-жаўнераў Конга адна і тая ж гісторыя была распаведзена двума спосабамі: адзін варыянт гісторыі быў прызначаны для мясцовага насельніцтва, каб узяць дыскусію пра праблему, другі – каб аказаць уздзеянне на суды. Падумайце загалова, якім чынам сабраны вамі і неапрацаваны матэрыял можа быць выкарыстаны для стварэння розных гісторый для розных мэтавых аўдыторый.
- У выпадку “Пустога шуму” збор гісторый і апублікаванне іх на адным вэб-сайце стварылі пачуццё супольнасці ў яго ўдзельнікаў. Што можа стаць для людзей, з якімі вы працуеце, і/або вашай супольнасці стымулам падзяліцца ўласным досведам? Як вы можаце заахвоціць людзей падтрымліваць сувязь адзін з адным?
- Гісторыі з жыцця могуць утрымліваць непажаданыя для агучвання звесткі. Калі вы просіце людзей падзяліцца сваімі гісторыямі, вы абавязаныя забяспечыць ананімнасць і бяспеку. Калі апавед асабістай гісторыі можа некаму нашкодзіць, вы павінны загалова падрабязна абмеркаваць з чалавекам магчымыя рызыкі. Магчыма вам прыдзецца ўтаіць асабістыя дадзеныя апавядальнікаў, такія як імя, месца жыхарства, а таксама змяніць выгляд і голас.
- Праца з людзьмі, ад якіх вы хочаце пачуць іх гісторыі- гэта доўгі працэс. Аджэдзі Ка правёў шмат месяцаў у Конга, каб пазнаёміцца з дзецьмі і жаўнерамі, перад тым, як пачаў выкарыстоўваць камеру. Падумайце, як вы будзеце будаваць давер і дапамагаць людзям распаўсюджаць уласныя гісторыі.
- Расказванне гісторый онлайн – адна з формаў супольнага дзеяння. Падумайце, пра што яшчэ вы можаце папрасіць сваіх прыхільнікаў? Ці дапамогуць яны правесці акцыю ў сваім рэгіёне, зрабіць ёй рэкламу, падрыхтаваць матэрыялы?

звярніце ўвагу на асабістыя гісторыі: p2

CASE STUDY

НАЗВА: Мы Жанчыны

ХТО: Арыдж Хан, дырэктар праекту

ДЗЕ: Жанчыны ў Саудаўскай Аравіі і за яе межамі.

ВЭБ-САЙТ: <http://www.n7nudrive.com/>

АПИСАННЕ:

Каб прыцягнуць увагу да законаў Саудаўскай Аравіі, якія забараняюць жанчынам вадзіць машыну, Арыдж Хан, мастачка і графічны дызайнер, якая нарадзілася ў Саудаўскай Аравіі, але цяпер жыве ў ЗША, арганізавала кампанію “Мы Жанчыны”. Праект просіць адказаць жанчын на пытанне: “Вадзіць ці не вадзіць?” і напісаць свае адказы на налעпках, якія яны могуць потым размясціць у грамадзкіх месцах. Арыдж прасіла ўдзельніц сфатаграфавать свае налепкі і паслаць фотаздымкі па email’у ці выкласці іх на старонцы групы ў Flickr’ы ці на старонцы ў Facebook’у. “Людзі часцей пасылалі фотаздымкі ананімна па email’у, а ўжо потым я іх публікавала на вэб-сайтах”. Праект прыцягнуў увагу СМІ ў Саудаўскай Аравіі і ЗША. “Большасць людзей, якія ўдзельнічалі ў дыскусіі на Facebook’у, супраць таго, каб жанчыны вадзілі машыну”, – кажа Арыдж. “У групе ўзнікла палеміка, з рознымі меркаваннямі на гэты конт. Я мусіла падрыхтавацца, што не буду мець уплыў на вынікі дыскусіі. Справа ідзе пра тое, каб знайсці супольнае вырашэнне праблемы, а не, каб перамагла мая думка ці мае жаданні”. Нягледзячы на тое, што праект атрымаў шмат водгукў супраць надання вадзіцельскіх правоў жанчынам у Саудаўскай Аравіі, Арыдж лічыць, што “паводле меркавання многіх людзей, сітуацыя хутка зменіцца, дзякуючы таму, што права голасу ў гэтай справе паступова атрымліваюць жанчыны, напрыклад, у праектах, падобнага кшталту”.

ВЫКАРЫСТАНЫЯ СРОДКІ:

Flickr, YouTube. Налепкі можна было спампаваць з Flickr’а і надрукаваць. Для стварэння вэб-сайту выкарыстоўваліся HTML і JavaScript.

СФЕРА УПЛЫВУ: Больш за 2000 чалавек удзельнічалі ў праекце праз Facebook у першыя тры месяцы пасля пачатку кампаніі (каравік – чэрвень 2009). Было прапанавана 25 варыянтаў дызайну налעпак. Большасць эскізаў былі дасланыя з Саудаўскай Аравіі.

КОШТ: USD\$2000 (вэб хостынг, друк налעпак)

РЭСУРСЫ: У рэалізацыі праекту быў задзенічаны 1 валанцёр. Мясцовая друкарня ў Саудаўскай Аравіі зрабіла 3000 наклек для праекту бясплатна.

ЧАС: 7 месяцаў, каб стварыць вэб-дызайн, спланаваць і выканаць праект. Ужо праз 2 дні пасля старту вэб-сайту на ім з’явіўся першы фотаздымак.

УЗРОВЕНЬ СКЛАДАНАСЦІ: 2 з 5

СПАСЫЛКІ ДЛЯ ДАДАТКОВАЙ ІНФАРМАЦЫІ:

Блог Нью-Йорк Таймс: <http://bit.ly/luKpW>

Фотаздымкі налעпак: <http://bit.ly/xksVb> (flickr.com)

[HTTP://WWW.N7NUDRIVE.COM/](http://www.n7nudrive.com/)

ЗРАБІ ГЭТА САМ

Запытай сябе

- Якая ваша роля ў супольнасці, пра якую вы хацелі б распавесці: хто вы для іх і як яны будуць вас успрымаць?
- Якая карысць будзе для супольнасці ці групы людзей, калі тыя падзяляцца сваім уласным досведам перад шырокай аўдыторыяй, і якую рызыку гэта можа ўяўляць для іх?
- Вы плануеце падзяліцца гэтымі гісторыямі з вузкім колам асоб, напрыклад, падчас семінару, ці апублікаваць іх у Інтэрнэце для шырокай аўдыторыі, якая можа, у сваю чаргу, зноў апублікаваць іх у іншым кантэксце?
- Якая рызыка звязаная з гэтымі гісторыямі з пункту гледжання бяспекі і захавання канфідэнцыінасці?
- Ці адбываюцца нейкія важныя падзеі, да якіх вы можаце далучыць пераказаныя гісторыі?
- Ці будуць сабраныя вамі гісторыі зразумелымі для рознай аўдыторыі, напрыклад, адначасова для чыноўнікаў і мясцовага насельніцтва?

звярніце ўвагу на асабістыя гісторыі: p4

Розныя спосабы рэалізацыі ідэі

- 1 Гісторыі можна распавядаць не толькі пры дапамозе словаў, але і прадметаў. Арганізацыя “Пусты шум” (Blank Noise) апублікавала фотаздымкі адзення, у якое былі апранутыя жанчыны, калі перажылі сэксуальнае дамаганне, а таксама выкарыстоўвала яго пад час дэманстрацый.
- 2 Людзі могуць распавесці свае ўласныя гісторыі ананімна па тэлефоне ці праз SMS. Іх гісторыі пазней могуць дасылацца на тэлефон вашай кампаніі ці загружацца на сайты з іх тэлефонаў.
- 3 Выкарыстанне тэгаў (ключавых словаў) ці пазначэнняў у матэрыялах на сайтах можа дапамагчы сабраць большую колькасць гісторый на адным сайце. Вы можаце папрасіць людзей выкарыстоўваць аднолькавыя тэгі пры публікацыі фота, відэа, тэкстаў на розных сайтах. Дзякуючы гэтаму вы зможце адлюстравать усе матэрыялы, якія маюць аднолькавыя тэгі, на вашым вэб-сайце.
- 4 Шмат людзей ў розных рэгіёнах могуць пасадзейнічаць пры стварэнні сумеснага відэафільма, здымаючы кароткія відэаролікі ці робячы серыю фотаздымкаў. Гэта дазволіць тым, хто не ўмее рэдагаваць відэа ці дадаваць музыку і спец-эфекты, прыняць удзел у агульным праекце на адлегласці.
- 5 У выпадках, калі твары ўдзельнікаў не могуць быць паказаныя на відэа, выкарыстанне анімацыі ці лялек (калі гэта адпавядае характару відэа), тым не менш, можа выглядаць вельмі персанальным.

РЭКАМЕНДАВАНЫ ІНСТРУМЕНТ

Стварэнне вэб-сайту - калажа

Вэб-сайт “Мы Жанчыны” збірае гісторыі розных людзей з мноства вэб-сайтаў, такіх як Facebook, Flickr, YouTube і Google News, у адной прасторы. Калі вы хочаце стварыць просты комплексны вэб-сайт, можна выкарыстаць бясплатныя блогі, напрыклад WordPress, і дадаць туды кантэнт з іншых вэб-сайтаў такім чынам, каб ваш блог абнаўляўся аўтаматычна, калі на іншых сайтах будзе з’яўляцца новая інфармацыя. Калі вы не працуеце з далікатнымі пытаннямі, якія патрабуюць папярэдняй апрацоўкі матэрыялу, сайт-калаж можа збіраць розныя галасы хутка і проста.

звярніце ўвагу на асабістыя гісторыі: p5

ПАРАДЫ

АРЫДЖ ХАН, З “МЫ ЖАНЧЫНЫ”, ПРА ТОЕ ЯК РАБІЦЬ ЛАКАЛЬНЫ ПРАЕКТ:

“Калі б у мяне была магчымасць, я б распачала акцыю, знаходзячыся ў Саудаўскай Аравіі. Я паходжу адтуль, але некаторыя людзі рабілі мне закіды, што я аўтсайдэр, таму што жыла ў Злучаных Штатах, калі распачынала гэты праект. Я збіраюся вярнуцца ў Саудаўскую Аравію, каб працягваць яго”.

САЛЛІ-ДЖЭЙН ШЭКЛТАН, З “WOMEN’S NET”, ПРА АСАБІСТЫЯ ГІСТОРЫІ:

“Справа ў тым, што людзі, якія дзеляцца асабістымі гісторыямі, з’яўляюцца іх аўтарамі і ўладальнікамі. Гэта не мы дыктуюм матэрыял і форму. Усё зыходзіць ад саміх людзей”.

СЭМ ГРЭГАРЫ, З СВЕДКІ (WITNESS), ПРА РЫЗЫКУ:

“У эпоху лічбавых тэхналогій кожны можа ўбачыць зняты матэрыял, і дастаткова аднаго чалавека, які зробіць копію, і матэрыял ужо можа з’явіцца онлайн. Мы пераконваем людзей, каб яны сур’ёзна прадумвалі і разумелі магчымыя наступствы сваіх дзеянняў і прымалі свядомы рашэнні”.